

ژيلا شاعيري نوڤخوازي
گهشهي ئهوينو
قهلاي راز

قادر نهجهدي

ژيلا به ماناي وشه كهي ياني ژيله مو، ياني ژيله ميانى ناگرى بن خوله مييش، سمرده ميكي دورودر ژبوو لسدواي ماه شهره ف خانمي لمرده لان، ناسراو به مستوره، چيراي شيعر نووسين كوژا بوو بیدهنگي سامناك بالي به سمر دهنگي نافره تاندا كيشا بوو، ژنان كهوتبوونه بهر تير و توانجي مه كهو عه بهو دانيشموه، حيره كه تي فره هنگي له لايه ن هم چينه غدر ليكراوه كو مغلگاره بوو به خه من و خوليا هه تا مه ستوره خانم هم سالانه ي دوايدا چاوي به تروسكه ي هم چيرايه ي روو بوو كه ژيلا دايگر ساندو روژشايي خسته بهر پتي ژناني ديكه و رچي شكاند و ريگا خوشكرد بزه مولو تيكونشاني دواي خوي.

ژيلا حوسه يني، كچي ميهراني حوسه يني ناسراو به شيخ عوسماني دوز خنده ريهو له به ماله ي لاييني حاسجي شيخ عبدولقادري دوز خنده ريه، خودي مرحومي عبدولقادر به خه خوشي به ناوانگ بوو جار جارهش دستي داوه شه شيعر نووسين، هونر سينگ به سينگ هم به ماله مائه مائه مائه هه تيشان زوريه ي نندا ماني هم به ماله گهوره يه سيفه تي خه خوشيان پيراوو له بواري شيعر يندا دايكم له ماله ميهراني داوه رو حاكم و هونردوستدا هه ليكرد چيراي هم هونره ناسكه بوو به سمر چاوه ي بروتنه ويه كي فره هنگي بژ ژنان له كورستاني تيران؟

ژيلا له شاري سقر لمرؤزي () ي گه لاوتيز سالي () ي هه تاوي له دايكبووه، خويندي سهره تايي له بهر وهر گيراني باوكي له زانكوي ياسا، له تاران خويندوووه، پاشان گهراوه تهوه بژ كوردستان ديسانه وه له بهر كاري باوكيه وه له دادگاكاني كوردستان له زوريه ي شاره كاني كوردستاندا ژياوه، خويندي ناوه ندي له بهانو كامياران تهواو كوردووو دواناوه نديشي له ميريوان ده ستپي كوردو پاشان هاته سه قزو بهر له وه ي كو تايي به خويندي دواناوه ندي بي ني ژياني هاوه ي شي له گهل كوره خرميكي خويدا پيكه ينا، كه هم ژيانه به مزي منالبوون و نه ناسيني له يني بهرانبهر به به كيان كه نه يوانني زور سمر كه تهوو بيت، پاش چهنند سال به مزمونكي تالو پر له خه م تپه يري و پر بهر و پروي دنياي

نووسين و هونيه وه ي برد.

كه ده ليم پر، مه به ستم له وه يه كه ژيلا له ته مهن ي سيزده ساله وه ده ستي به نووسين كوردو چيرؤكي () فر فنا رفته و كو ماله شيعر يكي فارسي بهر مهي لهو سالانه يين.

تالعو كاته ي له به شي رايؤي سنهو بهر ناسه ي ليمسه و گو يگره كان وهر گيراو پر له گهل له ده بياتي كورد ي تي كه لاوي پيدا كوردو لهو نه موزونانه ي له فوتا يخانه ي باوكي روژشيري هه ليكرتبوون بوونه نامياني دارژانديكي نري به ژيانيكي نوپه وهو به ييريكي كراوه تروه.

لهو كاته وه بهر وه دنياي شيعرو چيرؤكو وهر گيراني كورد ي، بووه ووو له سهر هم رتبازه بهر دواوم بوو، ههر له م سالانه شدا بوو، كه بو دووه هم جار ژياني هاوه ي شي له شاري سته پيكه ينا، دريژه ي به خويستدنه داپراوه كه ي داو دوو ديپلومي ته جروبوو و نينساني وهر گرت ديواني "گه شيه ي نه وين" له سالي () دا له چاپدراو به كه مين له موزونه كاني ژيلاي خسته بهر چاوي خويته رو له سالي () دا لمرؤزي شه شي مانگي ره يبه له كاتيكا بژ ديداري ماموستا شيركو بيكس بژ تاران ده چوو، له كاتريميري () تا () به يانيدا به كارمالي وهر گه راني لوتوميل له نريكي شاري ديگولان له گهل كچه ده مانگه كه ي ژيلا، گجاني به ختكر دو به پوه له ي روحان بالي گرتوهو فري.

پاش مهرگي له سالي () دا كتبي فلي راز، هم خاتوونه چاپكراو كهوته بهر چاو خويته راني تامه زرو، هم كتبه له سي به شي پاش ماوه شيعره كورد يه كاني و هه ليزارده يه كه له چيرؤكه كورد يه كاني و سهر جمعي شيعره فارس يه كاني پيكه اتوووه چهند تارو وهر گيراني لي بي جي ماوه ههروها كو ماله شيعر يكيش بژ مندالان.

دواكاري ژيلا وهر گيراني روماني دريده بوو، بو سهر كورد ي كه به داخموه له جمل موداي ليري هم كاره جوايه به له نجام بگه به يني و ناهيدي خوشكي ژيلا لمركي تهواو كرده كه ي گرتوته له ستي، ژيلا و كه هه موو هونره مند يكي ديكه، سهره تا به زامه كاني خوه وه ده ستپي كوردو شيعره كاني دهرووني بوون، پاشان پهنه مري دل و مي شكي بهر وه

چاره‌کانم وه‌کورو په‌مهره‌ی سهرمه‌شکی

په‌ له‌تاسه‌ بزانتیتو

په‌رده‌ی سهر رازه‌که‌ی لاده‌ی؟"

ژېلا بزار له‌و دابو نهریتانه‌ی له‌ژن برونه‌ ته‌ کورت و
زخیر و له‌مپرو رنگره‌ بهره‌نگاری سونه‌ته‌ کونه‌کان
ده‌بیتوه‌و گه‌لپه‌ی ده‌کات:

"سهرپوښه‌ شره‌که‌ی دایکم

ده‌س به‌رداری سهرم نابوو

له‌تې من هی دایره‌تم"

به‌ختوه‌وی بو ژېلا هیواپه‌کی ساردو سره‌که‌ ههرچی
به‌شونیا له‌گه‌ری پر تېده‌گا که:

"به‌ختوه‌وی مندالی برو به‌ساوایی سهریان بری..."

ژېلا هیوا به‌داهاتوو ده‌بستو حوزده‌کات شعو، له‌وه
شوه‌و زه‌نگه‌ی دنای له‌وی ته‌نیوو له‌خولجاو لاره‌زووه‌کانی
دایره‌وه، قوژه‌کانی سپی بگاتو پر بیت ده‌نوسو:

"نازائم شعو بو پر ناپیت

شعره‌کانم قهره‌ کهورون

روژی چند جار قوژه‌ سهریان سپی له‌که‌ن"

و به‌دهیان جار له‌دهیان شعردا به‌گزی کوملگای پیاو
سالاردا ده‌بیتو هاواری مافخواری خوی ده‌رد هپری:

"چیت گه‌ره‌که، بو ریم ناده‌ی له‌و پرچه‌ شینانه‌ی ده‌ریا
دایه‌ینم

بوچی بروی به‌دایکم ناهیتلی له‌م خاکه‌ جوانه‌ ماچ بکه‌م
خوشه‌ویستی بو مه‌لی مانتلوی له‌ندیشم

بکه‌م به‌دانو هیلانه"

زاهه‌کانی کوملگاو مرؤفایه‌ی کرده‌وو روانگه‌ی بینینی
خوی به‌رفراوانو کرده‌وه، وه‌ک ده‌بین له‌شعیره‌کانی
"مندالی هه‌لمه‌چیه، لوتکه، شه‌میدو" گه‌لی شعری دیکه‌دا
به‌هرووی ژانه‌ کومله‌لایه‌تیه‌کان ده‌بیتوه، یان به‌ده‌سنگ
به‌هاواری له‌و کچه‌ غه‌در لیکراوه‌و ده‌چی که‌ خوی
سوتاندووو شعری مه‌زرای بی نازو عشق اتش ده‌نوسو
ژان و کیشو گرفته‌کانی چینی نافرته‌ ده‌بانه‌ ژیر سیه‌ری
پرسیارووو ده‌لی "من نازائم، خه‌می خو‌هو خه‌می نیوو
خه‌می دنیا، به‌کام هوره‌!؟... به‌کام لاوک بتارینم؟"

ژېلا له‌گه‌ل گه‌لی له‌ماموستایانی کاتی خویدا په‌یوه‌ندی
هه‌برووو له‌وانیش به‌سهریانکردووو رینمانیانکردوو، وه‌کو
ماموستا حقیقی، ئاواتو همدیو حمه‌ی حمه‌ باقیو کاک
جه‌لای مه‌له‌کشاو خانگی موعتهد و وزیرو نه‌جیه‌ له‌حمه‌د،
ماموستا حقیقی له‌نامه‌یه‌کدا بو ژېلا ده‌نوسو "تو گه‌نجیو
گه‌نجیکی نه‌ده‌بت له‌سینه‌دایه، په‌ره‌ به‌خویندنو نووسینه‌کانت
یده‌ تو موشکت له‌سینه‌دایه‌و موشک هه‌تا بیسوتیه‌وه، بسونی
خوشه‌ر له‌بیت"

ژېلا مافخواز بووو راستگویی خوی گوپی خه‌وتووون
ده‌زینگیتیه‌وه وه‌ک خوی له‌لی "دلیم بوخچه‌یه‌کی کراوه‌به،
له‌وه‌ی هه‌یه‌ له‌رواله‌تدا ههر له‌وه‌یه"

و داوا له‌روشنیوان هاوچه‌رخي خوی ده‌کات نیدی
روانیمان له‌سهر ژنو دنای خه‌ونو خولیاکانی بگورن.

"لای هاوړیکه‌م، هه‌تا که‌ی منت به‌نوتسهری من ژیر
ده‌سه‌لانی و ناهیلی

به‌نوتسهری فرمیکو نالین له‌زانی

به‌روای تو

کاتی له‌وه‌ نه‌هاتروه.